

**ת"פ 52091/02 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד דהן בן מוחמד אל
אעסם**

בית משפט השלום בבאר שבע

ב' ניסן תשפ"א
15 מרץ 2021

ת"פ 20-02-52091 מדינת ישראל נ' אל אעסם
לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ המתמחה ספר אסראף טוטאני
נגד דהן בן מוחמד אל אעסם
ע"י ב"כ עוזי סמיר ابو עאב
הנאשם

זכור דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נוון את הדין בגין עבירה נשק (החזקה), בニיגוד לסעיף 144 (א) רישה וסייע לאחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק").

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוון כא/1, במועד שאינו ידוע במדדיק למאשימה, קיבל הנאשם לידי נשק תחת מקלע מאולתר 9 מ"מ אשר יורה ובכוcho להמית (להלן: "הנשק") ובនוסף, כ-20 קליעי 9 מ"מ (להלן: "התחמושת").

מיום 14.02.20, החזק הנאשם את הנשק והתחמושת הנ"ל בארון במטבח ביתו בשבט עצמו עצם.

ביום 16.02.20, סמוך לשעה 15:00, במסגרת פעילות משטרתית יזומה, הגיעו שוטרי תחנת העירות אל ביתו של הנאשם בשבט עצמו, בכדי לעורר חיפוש בבית. במהלך החיפוש, איתרו השוטרים את הנשק והתחמושת בארון במטבח.

בין הצדדים נקשר הסדר טיעון (ת/1), במסגרתו תוקן כתב האישום. הנאשם הורשע בעובדות ובעבירות שבכתב האישום המתוון, על פי הודהתו.

הסדר לא כלל הסכומות עונשיות.

עמוד 1

הנאשם הופנה לשירות המבחן למבוגרים, לקבלת תסקير לענין העונש.

לאחר קבלת התסקיר, טענו הצדדים לעונש ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה לא הגישה ראיות לענין העונש.

ההגנה הגישה, לענין העונש, מסמכים רפואיים של הנאשם (נ/י) - הנאשם סובל מבעיות רפואיות שונות ובין היתר - בעית נשימתיות; סכרת.

ערכת שירות המבחן למבוגרים

בעינויו של הנאשם הוגש תסקיר המפרט את נסיבותו האישיות, כבן 45, נשוי ואב ל-7 ילדים, עובד בקיוסק שפתח סמוך לבתו, ומקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי.

לדבריו, סובל מסכרת, אסתמה, מחלת ריאות ועתיד עברו השתלת ריאות. עקב מצבו הרפואי, מזריק זריקות על בסיס קבוע ונוטל טיפול רפואי קבוע. כן, שיתף, כי עקב מצבו הבריאותי, מבקר בתדירות גבוהה בבית החולים.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה ושלל התנסות בסמים ואלכוהול.

בהתייחס לעבירה, הודה הנאשם בביצועה. לדבריו, מצא את הנשק והתחמושת בתוך בור בשטח פתוח, ופחד לזרוק אותו או להשairoו שם, וכן, פחד להתקשר למשטרה, שמא יאשיםו אותו בהחזקת נשק.

לדבריו, לא הבין את חומרת ההשלכות של החזקת הנשק והתחמושת בביתו, אך כיום מבין את החומרה והפיק לחת לעתיד. כן, הביע חרטה וcosa על מעשיו. כיום, לדבריו, יודע מה האלטרנטיבות להתרומות.

שירות המבחן התרשם מאדם בוגר, אשר מפרנס את משפחתו ועד כה לא הסתבר עם החוק.

שירות המבחן למבוגרים המליך על שילוב הנאשם בהlixir טיפול, במסגרת העמדתו במבחן למשך שנה; צו של"צ בהיקף 200 שעות אשר יהווה עונש חינוכי; ועל הטלת מאסר מוותנה.

לחילופין, המליץ שירות המבחן על עונשה במסגרת מאסר בפועל לריצו' בדרך של עבודות שירות.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעונה בכתב והשלימה אותה על פה.

התביעה הדגישה הערכיהם המוגנים שנפגעו - הגנה על שלום הציבור וביטחונו; שמירת תחושת ביטחון היחיד והרבבים; שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי; שמירה על גופו וחיו של האדם.

התביעה הדגישה את פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם ותחמושת, שלא כדין, אשר עלול למצוא דרכו לפעולות עבריניות או בטיחונית.

התביעה הפנתה גם לנסיבות החזקת הנשך והתחמושת - אשר אוחסנו בתחום ארון מטבח בבית מגוריים, בו מתגוררים קטינים.

התביעה הפנתה גם לטיב כלי הנשך - תת מקלע 9 מ"מ, נשק אוטומטי המאפשר בקצב אש גבוה, דיק נמוך ונזק גדול. כן, הנאשם החזיק לצד הנשך, גם 20 קליעי תחמושת באורך 9 מ"מ.

התביעה עתרה למתחם עונשה הנע בין 26 ועד 40 חודשים מאסר בפועל, בתוספת מאסר מוותנה מרתייע, קנס ממשמעותי וחילוץ הנשך והתחמושת.

התביעה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם סמוך למרכז המתחם אליו עתרה.

ההגנה טענה, כי מדובר בנשך מאולתר, אשר הנאשם החזיק בו למשך יומיים.

ההגנה ביקשה לייחס משקל למצבו הרפואי של הנאשם, היינו נכה בשיעור 100%, ולהיוותו נעדר עבר פלילי.

כן, ביקשה ההגנהלייחס משקל להיות הנאשם מצוי בתנאים מגבלים מאז הגשת כתב האישום נגדו, ולא נרשמה לחובתו הפרעה של התנאים.

ההגנה טענה, כי מדובר באירוע חריג שאינו מופיע את הנאשם, וטענה, כי הנאשם מצא את הנשך בשטח פתוח והחזקקו בביתו למשך יומיים.

ההגנה בבקשתו שלא לקבל את מתחם העונשה אליו עטרה התביעה וביקשה להטיל עונשה שיקומית.

בדבשו[ן האחרון של הנאשם מסר](#), כי הוא עשה טעות, עליו לא יחזיר בשנית. כן, הוסיף כי הוא אב ל-7 ילדים, אשתו אינה עובדת, ומצבו הבריאותי אינו תקין.

דין והכרעה

אין צורך להזכיר מילים על פוטנציאל הסיכון הנובע מהחזקת נשק חם קטלני, שלא כדין. כדי הנשך עלול למצוא דרכו לפעולות שלילית, אם פלילתית ואם נגד בטחון המדינה.

החזקת נשק על ידי מי שלא נבדק, לא נמצא מתאים ולא הוכשר לכך, בתנאים שאינם מבטיחים בידונו של הנשך מהסביבה (כיום, מי שמחזיק נשק ברישו נדרש לאפסנו בכיסוף מאובטחת, מאחריו שני מנעולים), עלולה להביא לסיכון שלום הציבור, גם אם אין ראות שהחזקת נשק לצורך פעולות שלילית, כמפורט לעיל.

בנוספּ, החזקת נשק כאמור עלולה להביא לפגיעה בשלטון החוק ובנושאו שלטון החוק, המבצעים את תפקידם.

בפסק דין ע"פ 3288/14 מדינת ישראל נ' קרייספל (פורסם במאגרים), נאמר:

בשל פוטנציאל ההרס הטמון בכל נשק, הכול גם אפשרות לפגיעה יעורת באנשים מן היישוב, מתפקידו של בית המשפט להרתיע אף מפני עבירות החזקת נשק שלא כדין. זאת, כדי לבلوم את שרשרא העבירות בשלב ראשוני.

בפסק דין ע"פ 4945/13 סלימאן, נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים), נאמר:

... התגלגולותם של כל נשק מיד ליד פיקוח עלולה להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של וללא תוצאות הרסניות יובילו. ודוק: הסיכון שנשקף לשלם הציבור צריך להיליך בחשבון על ידי כל מי שמחזיק بيדו נשק שלא כדין, **גם אם אין מדובר ביצוע של עבירות אחרת**. עצם החזקת נשק בעל פוטנציאל קטילה מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשותות טומן בחובו סיכון, באשר המחזיק בו נתון תמיד לחשש שיתפתחה לעשות בו שימוש, ولو ברגעיו לחץ ופחד.

[ההדגשה אינה במקור].

בשורה של פסקי דין נקבע, כי חומרת הסיכון הנשקף מעבירות אלה, מחייבת השתת עונשי מאסר בפועל בגין עבירות אלה וזאת גם כאשר המדבר, לכאורה,umi שמנחה או רוח חיים נורטטיבי ואין לחובתו הרשות קודמות. ראו רע"פ 2718 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

יעיר כי הסכנה הטמונה בעבירה החמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שעבירותו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקל את הענישה בעבירות מסווג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטראס הציבורי ולצורך להרטיע עברייןים בכוח מלבצע עבירות דומות, על פני הנسبות האישיות של העברי.

עוד ראו רע"פ 5220 עווודה נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים):

אשר על כן משכבר נקבע הכלל לפיו ככללי יש לאסור את המבצעים בעיר זה, גם אם מדובר בעבירה ראשונה, מאחריו סORG וברית, ואילו אורך התקופה כולל בנסיבות הספציפיות של העיטה והמעשה.

[ההדגשה אינה במקור].

מתחם ענישה

לצורך סקירת מדיניות הענישה הנהוגת, תובא להלן פסיקה רלוונטית:

בפסק הדין עפ"ג 23419-01-17 מדינת ישראל נ' זnid ואח' (פורסם במאגרים), נדון ערעור המדינה בעניינם של שני משבים, האחד - נתפס מחזיק אקדח בקוטר 9 מ"מ ביחס עם מחסנית ובה 17 כדורים; וכן רובה סער מאולתר דמי M16 עם מחסנית ובה 28 כדורים; השני - נתפס מחזיק בשני אקדחים, גם כן בציוד תחמושת. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה שנינו בין 13 עד 30 חדש מאסר בפועל בגין למשיב שהחזיק את שני האקדחים ומתחם שנינו בין 16 עד 36 חדש מאסר בגין למשיב שהחזיק אקדח ורובה סער מאולתר. ערעור המדינה התקבל בהסכמה הצדדים, תוך שהוחמרו עונשי המאסר שהושטו על המשבים ל-26-31 חדש מאסר בפועל (בהתאם). בית המשפט המחויז, שבתו כבית משפט לערעוים פליליים, אף מצא לצין, כי המתחמים שנקבעו על ידי בית משפט השלום נמכרים יתר על המידה.

בעקבות החלטת בית המשפט המחויז בערעור זה, במקורה נוספת נוסף שנדון בסמור לאחר מקום, קבע בית משפט השלום מתחם ענישה שנינו בין 13 עד 36 חדש מאסר בפועל בגין החזקת כלי נשק מאולתר אחד מסווג כת מקלע בציוד מחסנית ובה 10 כדורים. ראו ת.פ. 7544-11-16 מדינת ישראל נ' אלאסד (פורסם במאגרים). באותו מקרה, הושת על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכבד, עונש מאסר בפועל בן 21 חדשים. ערעור שהוגש על גזר הדין - נדחה; ואף נקבע על ידי בית המשפט המחויז, שבתו כבית משפט לערעוים פליליים, כי העונש עומד במתחם ענישה ראוי. ראו עפ"ג 22885-05-17 אלאסד נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים).

בפסק דין ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (פורסם במאגרים), אושר מתחם ענישה שנوع בין שנה ועד שלוש שנים מאסר, בגין החזקת כלי נשק בודד מסווג קרל גוסטב וכן מחסנית וכדורים. אף באותו מקרה, המדבר היה בצעיר, אשר ניהל אורח חיים נורטטיבי, כולל לומדים אקדמיים בפקולטה לאדריכלות, ללא עבר פלילי. גם באותו מקרה, המליץ שירות המבחן להסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט העליון ציין, כי ראוי לקבוע עונשים מرتתניים בגין עבירות אלה והעמיד מתחם שם בין 12 ועד 36 חדש מאסר בפועל. אולם, באותו מקרה הורשע המושא גם בעבירה חמורה יותר, של נשיאת נשק, בניגוד לסעיף 144(ב) לחוק העונשיין, תשל"ז-1977.

בגזר דין ת"פ 32560-12-16 **מדינת ישראל נ' אלסארייה** (פורסם במאגרים), נדון נאשם בגין עבירה של נסיון להחזקת אקדח מסווג ברטה (הUBEIRA תוקנה לנסיון, במסגרת הסדר טוון, בשל כך שהנשק לא היה תקין), וכן תת מקלע מאולתר, כסכלי הנשק הוחזקו בביתו של הנאשם שם, לעונש מאסר בן 20 חדשים בפועל. זאת, במסגרת מתחם כולל שנע בין 18 עד 42 חדש מאסר. בשבותו כבית משפט לערעורים פליליים, דחה בית המשפט המחוזי, הרכב אב"ד כב' הנשייה ר' יפה-כץ, ערעור ההגנה על חומרת העונש, תוך שמצא, כי חרף העדר אינדייקציה על שימוש פלילי או אחר המתווכן בנשק, ועל אף נסיבותיו האישיות של המעורר שם (צעיר לא עבר פלילי) - הרי הנסיבות האישיות ואינטראס השיקום, נדחים מפני האינטרס הציבורי של מגור עבירות מסווג זה.

בפסק דין נוסף, העמיד בית המשפט המחוזי, בשבותו כבית משפט לערעורים פליליים, העונש על החזקת רובה סער בודד על 22 חדש מאסר בפועל, כשאתה מחברי הרכב, בדעת מיעוט, הציעה להעמידו על 28 חדש מאסר בפועל. אכן, באותו מקרה (עפ"ג 32503-04-19 **אלקורעאן נ' מדינת ישראל**, פסק הדין מיום 12.06.19) היו נתוניים לחומרה (המדובר היה בכל נשק צה"לי תקין, שנעשה בו שימוש פלילי בעבר, ולנאים שם גם היה עבר פלילי, אם כי לא מכוביד), אך גם שם, נקבע, בבית משפט השלום, מתחם ענישה זהה ולא היה שינוי במתחם.

בפסק דין נוסף, שנית בתקופה האחורה, נדחה ערעור ההגנה על עונש בפועל בן 18 חודשים בתוספת מאסר מותנה וקנס בסך 12,000 ל"נ, שהושתו על צער שהחזיק כל נשק מסווג תת מקלע מאולתר.

אותו מערער החזיק בנשק למשך עשרה ימים בלבד ואף הוסכם, כי החזיקו בעבור אחר.

בית המשפט המחוזי, בשבותו כבית משפט לערעורים פליליים, הרכב בראשות הנשייה כב' השופטת ר' יפה-כץ, ציין:

בית המשפט קמן ציין ובצדקה, את החומרה הרבה שיש לראות בעבירות הקשורות בנשק, ואף בצדק צין, כי בית המשפט מצווה להחמיר את הענישה בעבירות כגון אלה, כדי להגן על הציבור. כך צדק גם בית המשפט בעת שקבע מתחם עונש כפי שקבע...

בית משפט קמן הדגיש את העובדה כי העבירה של החזקת נשק הפכה למכה של איזור הדром, ואף צדק, כאשר קבע שלא ניתן להתעלם מນסיבת זו בעת קביעת העונש הראו לumarur.

ראו עפ"ג 4673-08-19 **אבו מוסא נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - להלן: "פרשת אבו מוסא").

עוד ראו, לעניין מתחם הענישה, מספר גזר דין שניתנו לאחרונה: ת.פ. 16-04-30406 **מדינת ישראל נ' אבו עאמר;** ת.פ. 18-01-65912 **מדינת ישראל נ' אבו מדעם ואח'** (גזר הדין פורסמו במאגרים). בגזר הדין האחרון - נדון אחד הנאשמים, שהורשע, על פי הודהתו, בהחזקת אקדח חצי אוטומטי בלבד - לעונש מאסר בפועל בין 18 חודשים. בערעור לבית המשפט המחויזי - הוועמד העונש על 14 חודשים מאסר. הנאשם השני - שנטפס מחזק רובה סער שני אקדחים חצי אוטומטיים, שכולם אינם תקינים - נידון לעונש מאסר בפועל בן 30 חודשים, כשערכאת הערעור לא מצאה להטעב בעניינו. ראו עפ"ג 19-03-23083 **אבו מדעם ואח' נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים - 17.07.19).

ולאחרונה, נדון נאשם ללא הרשות קודמות, אשר ניהל חיים אזרחיים עמלניים כבעלי של מספר עסקים בישוב חורה, לעונש מאסר בפועל בין 15 חודשים בגין החזקת אקדח חצי אוטומטי אחד, במתחם שנקבע בין 15 עד 30 חודשים מאסר בפועל, כהסיבה לקביעת המתחם שם הייתה (marsh כמו במקורה שלפנינו) כי הנשק חזק בלויית תחמושת. ראו ת.פ. 16-11-19417 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיים** (פורסם במאגרים). באותו מקרה, מדובר על נאשם, שהוא ללא הרשות (ואף ללא רישומים) קודמים, לאחר שירות צבאי ארוך בסדיר ובקביע, מוכר כדמות ציבורית בוגרת אליו משתייך.

לפני מספר שנים, פורסמה הנחיה פרקליט המדינה מס' 9.16 (ימים ג' אב תשע"ו - 08/07/07) בנוגע למידניות הענישה בעבירות נשק, במסגרת הונחתה התביעה הכללית לפעול לצורך החמרת הענישה בעבירות אלה, לנוכח הסיכון הרב הנשקי מהן והאינטרס הציבורי במיגורן. התביעה הכללית הונחתה לדרישת מאסר בפועל לתקופה ממשית, גם כאשר מדובר בעבירה ראשונה. מבחינת מדרגת החומרה, הוצבה החזקה של רובה סער או תות מקלע - ברמה אחת לפני הרמה החמורה ביתר ואילו אחיזת נשק קצר - אקדח - ברמה נמוכה יותר. לנוכח ההחלטה, שפורטה באותה החלטה, הונחתה התביעה הכללית לטען למתחם שינו בין שנתיים עד ארבע שנים מאסר בפועל בגין כל עבירה בודדת של החזקת רובה או תות מקלע; בין שנה לשושן שנים בגין אחיזת נשק קצר מסווג אקדח; 6 חודשים מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות, עד 6 חודשים מאסר בפועל ממש בגין אחיזת תחמושת.

הצורך בהחמרת הענישה נומך במספר הראב של הערים, אם פליליות ואם ככלא נגד בטחון המדינה, שנעברו לאחרונה, באמצעות כלי נשק, אף הביאו, למגוון מזומנים, לפגיעה באזרחים בלתי מעורבים. לשם המשחה, כפי המפורט בנתונים שהובאו במסגרת ההנחיה, בשנת 2013, אירעו בישראל 563 אירועי של פיגועים פליליים באמצעות נשק חם. זאת, מבלילו לחייב בחשבון פיגועים על רקע בטחוני או עבירות שנייה.

ריבוי כתבי האישום בגין עבירות אלה בשנים האחרונות, מאשר טענת התביעה, כי העבירה הנדונה ה犯ה ל"מכת מדינה". חלק מהగורמים לכך, הוא הנגישות הרבה לכלי נשק. נפיצות כלי הנשק יוצרת סכנה של ממש לבטחון הציבור, כפי האמרה הידועה, לפיה, כלי הנשק שהופיע במערכת הראשונה, חזק להופיע במערכות שלאחר מכן. ובעת الأخيرة, די בהצעה חטופה בכל מהדורות חדשות כמעט, כדי להתרשם מהנשקים הקשים, אשר נגרמים מכלי הנשק, המוחזקים על ידי מי שאינו מורשה לכך.

הסיכון גבוה כאשר מדובר בכל נשק אוטומטי, ולענין זה, גם כלי מאולתר - הוא כלי נשק מסוכן, שבכוחו להמית ובשנים האחרונות אירעו אינספור פיגועים פליליים ואף בטחוניים, אשר גרמו למותם של בני אדם, באמצעות כלי נשק

מסוג זה.

הדברים הגיעו עד כדי כך, שבשנה האחרונות שומעים אנו על קיופוד חיים של אזרחים כתוצאה מסוימים בהם נערך שימוש בנשק חם - מדי יום ביום.

הנאשם החזיק, לצד הנשך, גם תחמושת חיה (בגין קר הורשע גם בעבירה בנגדו לסייע של סעיף 144 הנ"ל) ובכך העצם פוטנציאלי הסיכון המידי הנובע ממנו.

לנוכח התפישות היפותטיות הכלולית שימוש בשתק חם בעת האחרונה, ראוי לקבוע החומרה מסויימת, באופן דרגתי, במקרים שנקבעו, כשהמתחם בגין אחזקת נשק חם אוטומטי מסווג רוביה סער או תת מקלע - יועמד בין 20 ו-40 חדשים מססר בפועל. עם זאת, משאיין עונשין אלא אם מזהירים, במקרה דנן, יtan הנאשם את הדין לפי המתחם שנ Hag עד כה בפסקת בית המשפט, קרי: בין 18 עד 36 חדשים.

העובדת, כי הנאשם הסליק הנשך בביטו ימים ספורים בלבד - אין בה כדי להביא לשינוי המתחם. פעמים רבות מוחזק נשך בידיים עבריניות תקופה קצרה, אם לצורך פעילות מסויימת ואם לכל צורך אחר. בכך אין כדי להמעיט את הסיכון הנובע ממנו. טענת זו נדחתה כבר בגזר הדין בעניין **פרשת ابو מוסא לעיל** ואומרו - ערעור ההגנה על גזר הדין שם - נדחה.

קביעת הענישה הספציפית בתוך המתחם

לזכות הנאשם, בית המשפט ייקח בחשבון את גילו הצעיר; מצבו המשפחתית; מצבו הבריאותי עליון הצביעה ההגנה; היעדר הרשותות קודמות; והדעתו באשמה; הפרוגנוזה החזיבית משירות המבחן למבוגרים.

בבית המשפט אינו מוצא מקום לאמצ' המלצה שירוט המבחן למבוגרים, להסתפק בענישה חינוכית, במסגרת צו של"צ או לחילופין, מסר לריצוי בדרך של עבירות שירות. עתירה זו חרוגת באופן קיצוני ממתחם הענישה הראו. כבר נפסק, לאפעם, כי שיקום איננו מילת כסם, המצדיקה חריגה מהמתחם בכל מקרה שהוא.

ענישה בהתאם לעתירת שירות המבחן למבוגרים - לא יהיה בה כדי לשקוף כלל את עיקנון ההלימה, אשר קיבל הבכורה במסגרת שיקולי הענישה, שלא לדבר על הרתעתה היחיד - הנאשם - והرتעתה הרבים.

מכלול הנתונים מצביע, אם כן, לכיוון ענישה ברף התיכון של מתחם הענישה.

כמובן, יושת על הנאשם עונש צופה פni עתיד, אבל יהו להזכיר שוב בכל נشك כלשהו, חם או קר.

כן יושת על הנאשם עיצום כספי, בהינתן, כי המדובר בкли נשק ותחמושת בעלי שווי כספי לא מבוטל.

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע טיעוני הצדדים על זה; עיין בראיות לעונש; עיין בתסוקיר שירות המבחן למבוגרים; ולאחר ששמע דברו الآخرן של הנאשם, גוזר בית המשפט על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. 18 חודשים מאסר בפועל, בגיןימי מעצרו בהתאם לרשומי שב"ס;
- ב. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והנתנו - שהנאשם לא יעבור עבירה מסווג פשע בגיןוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום; והנתנו - שהנאשם לא יעבור עבירה מסווג עונן בגיןוד לסעיף 144 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977; או עבירה כלשהי בגיןוד לסעיף 186 לאותו חוק;
- ד. קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 שיעורים שווים ורצופים החל מיום 15.04.21 ובכל 15 חודשים לאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועד - תעמוד היתריה לפירעון מיד;
- ה. נשק ותחמושת - יושמדו, בחלווף תקופת הערעור.

הנאשם יתייצב לריצויו עונשו כעת.

עוותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, במעמד הצדדים.